

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Zsoldos Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Szabó Tamás jogtanácsos alperes ellen 23.500.000,- Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 6. napján kelt 32.G.42.244/2010/4. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 23.500.000,- (Huszonhárommillió-ötszázezer) Ft tőkét és annak 2007. augusztus 14. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegét, valamint 200.000,- (Kettőszázezer) Ft + áfa elsőfokú ügyvédi munkadíjat és 900.000,- (Kilencszázezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 100.000,- (Egyszázezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat; továbbá az államnak a felperes illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állami adóhatóság felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és a ... Rt. 2005. december 5-én vállalkozási szerződést kötött a Törökbálint, ... szám alatt épülő ... Raktáráruházzal Csarnok építési munkáira. A szerződésben a felek megállapodtak abban, hogy jótállási biztosíték címén a végszámla kifizetését megelőzően a megrendelő visszatart nettó 10 %-ot, amely bankgaranciával kiváltható, és amely összeg óvadékkul szolgál a vállalkozó jótállási kötelezettségeiből fakadó kötelezettségei teljesítésére.

A ... Rt. megbízási szerződést kötött a „, Rt.-vel 2007. március 22-én bankgarancia vállalása tárgyában 15.692.271,- Ft összeg erejéig, 2007. március 23-tól 2007. augusztus 14-ig terjedő időszakra. A megbízási szerződésben a bankgarancia kedvezményezettjeként a ... Kft.-t jelölte meg, a cégnek a székhelyeként 2045 Törökbálint, ... szám lett meghatározva. Ugyanilyen megbízási szerződést kötöttek a felek 10.000.000,- Ft összegű bankgarancia nyilatkozat kibocsátása tárgyában is. A megbízási jogviszony alapján 2007. január 10-én a ... Bank jóállási bankgaranciát bocsátott ki a ... Kft. 2045 Törökbálint, ... szám alatti kedvezményezett javára. A bankgaranciában feltüntetésre került az alapjogviszony tárgya, a Törökbálint, ... szám alatt épülő ... Raktáráruháza kivitelezése, valamint a 10.000.000,- Ft megfizetésére vonatkozó kötelezettségvállalás abban az esetben, ha a kedvezményezett felszólításában kijelenti, hogy a bank ügyfele a ... Zrt. szerződéses kötelezettségét nem teljesítette. A bank a garanciát 2007. augusztus 14-ig vállalta.

2007. március 26-án az alperes bocsátott ki jóállási bankgaranciát a ... Kft. 2045 Törökbálint, ... szám alatti kedvezményezett javára. Az alapjogviszony tárgya itt is a Törökbálint, ... szám alatti ... Raktáráruháza kivitelezése volt. Ebben a bankgaranciában az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 15.692.271,- Ft összegű kifizetést teljesít a kedvezményezett javára, aki felszólításában kijelenti, hogy az ügyfele, azaz a ... Zrt. szerződéses kötelezettségét nem teljesítette. Ezt a bankgaranciát az alperes 2007. augusztus 14-ig vállalta.

A felperes 2007. augusztus 9-én, majd augusztus 14-én is lehívta a jóállási bankgaranciát az ... Zrt.-hez intézett nyilatkozat alapján. Az alperes a felperes garancia lehívására a teljesítést megtagadta arra hivatkozással, hogy a felperes cége nem azonos a garancia kedvezményezettjével, aki kizárólagosan jogosult a garancia lehívására.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2010. november 9-én benyújtott keresetében az alperest 23.500.000,- Ft tőke és ennek 2007. augusztus 14. napjától a kifizetés napjáig számított Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni a bankgarancia nyilatkozatok alapján.

Arra hivatkozott, hogy a bankgarancia nyilatkozatok kedvezményezettje a vállalkozási szerződés alapján egyértelműen a felperes, nyilvánvalóan adminisztrációs hiba miatt került tévesen feltüntetésre a vállalkozási szerződésben a felek elnevezésénél a megrendelő személye. Álláspontja szerint a megrendelőként feltüntetett ... Kft. egyéb adatai, adószáma, bankszámla száma beazonosítható módon a felperes adatait tartalmazzák. Ezen kívül a vállalkozási szerződés aláírásánál használt pecséten már ... Kft. került feltüntetésre. A vállalkozási szerződés megkötésekor Törökbálint, ... volt a székhelye. Mindezekre tekintettel a kedvezményezett személye egyértelműen beazonosítható, ezért a Ptk. 249. §-a alapján, valamint a bankgarancia nyilatkozatokra tekintettel az alperest fizetési kötelezettség terheli.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a ... Zrt.-vel kötött megbízási jogviszony alapján bocsátotta ki a bankgarancia nyilatkozatot, amelyben az alperes a ... Kft. javára volt köteles a bankgaranciát kiállítani. A bankgarancia nyilatkozatot a ... Zrt.-nek adta át, azt a felperes saját állítása szerint is kellő időben megkapta, a bankgarancia nyilatkozatok kiállítását követően azonban nem kérte annak kijavítását. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bankgarancia nyilatkozat kiállításakor kizárólag a megbízóval kötött megbízási szerződés alapján járt el. A kedvezményezett személyt a megbízó jelöli ki, a kedvezményezett személyének helytelen megjelöléséből eredő kockázatokat is a megbízó viseli. Nyilvánvalóan a megbízónak nem áll érdekében olyan személyt kedvezményezettként megjelölni, aki nem létezik. Hivatkozott arra is, hogy amennyiben nem a megbízási szerződésből eredő kötelezettségének megfelelően jelöli meg a kedvezményezett személyét, úgy megbízója követelésétől tarthatna.

A Fővárosi Bíróság a 2011. április 6. napján kelt 32.G.42.244/2010/4. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 200.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a perbeli esetben egyrészről létrejött egy megbízási jogviszony a ... Zrt. mint megbízó és az alperes mint megbízott között a bankgarancia kibocsátására; másrészt az alperes által kibocsátott bankgarancia nyilatkozat alapján az alperes részéről történt egy olyan kötelezettségvállalás, amely a bank és a kedvezményezett között hozott létre egy jogviszonyt. A bankgarancia nyilatkozat kedvezményezettje a feltételek teljesülése esetén a bankkal szemben léphet fel igényének érvényesítése végett.

A Ptk. 249. §-ából következik, hogy a bankgaranciát vállaló pénzügyi intézetnek a garancia nyújtás előtt a kedvezményezett személyét tisztáznia kell, ez azonban nem jelenti azt, hogy részletes vizsgálatot kéne lefolytatnia arra nézve, hogy az alapjogviszonyban feltüntetésre került, valamint a kedvezményezettként megjelölt személy cégnyilvántartás szerinti adatai, elnevezései ugyanazok-e, a kedvezményezettként megjelölt cég létezik-e.

Az alperes és a ... Zrt. közötti megbízási szerződés alapján az alperesnek a Ptk. 474. § (2) bekezdése szerint a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekében megfelelően kell teljesítenie. A bankgarancia nyilatkozatban feltüntetett kedvezményezetti elnevezés, a székhely megegyezett a megbízási jogviszonyban megjelölt kedvezményezetti székhellyel és elnevezéssel. E két adaton kívül a kedvezményezett beazonosítására más adat az irányadó szerződésben és jognyilatkozatban nem szerepel. Mindezek alapján az alperes jogszerűen tagadta meg a jótállási bankgarancia lehívó nyilatkozat alapján a teljesítést, mivel az nem az általa kibocsátott bankgarancia nyilatkozatban meghatározott kedvezményezettől származott.

Az alperes nem zárkózott volna el a teljesítéstől, amennyiben a felperes a ... Zrt.-től beszerez egy olyan nyilatkozatot, amelyben az szerepel, hogy a két bankgarancia nyilatkozat kedvezményezettje helyesen a ... Kft, vagy olyan nyilatkozatot tesz, hogy a bankgaranciák kiállítási kérelmében a kedvezményezett nevét adminisztratív hiba miatt tévesen jelölte meg. Ezen nyilatkozatok kiadásától azonban a ... Zrt. elzárkózott. Ezért az alperes mint megbízott a megbízója utasítása ellenére nem

járhatott el olyan módon, hogy egyoldalúan eldöntse, hogy a kedvezményezett nem a megbízási jogviszonyban és a bankgarancia nyilatkozatban megjelölt ... Kft., hanem a ... Kft.

Mindezekre tekintettel a Ptk. 249. §-a, valamint a 474. § (2) bekezdése és a 476. §-a alapján az alperes jogszerűen tagadta meg a felperestől származó bankgarancia lehívó nyilatkozatokra történő teljesítést.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a keresetének megfelelően az alperes marasztalását és perköltség viselésére történő kötelezését.

Az elsődleges fellebbezési kérelmével kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás nagymértékben kiegészítésre szorul, mivel a becsatolt iratokból a tényállás teljeskörűen nem állapítható meg. Az alperes az ellenkérelméhez csak az egyik bankgaranciához kapcsolódó „Megbízás bankgarancia kötelezettségvállaláshoz” elnevezésű okiratot csatolta, míg a másik bankgaranciához kapcsolódó okirat beszerzését az elsőfokú bíróság már nem tartotta szükségesnek. A bankgaranciához kapcsolódó okiratot az elsőfokú bíróság megbízási szerződésként értékelte annak ellenére, hogy annak tartalmából kitűnően az nem más mint egy egyoldalú nyilatkozat, kérelem formanyomtatvány az alperes felé bankgarancia kiállítására vonatkozóan. Az okirat tartalma szerint „jelen megbízásban nem szabályozott kérdésekben a fenti keretszerződés, illetve az Önökkel kötött külön megbízási szerződés rendelkezései alkalmazandók. Kérjük a garancia kibocsátását a fenti keretszerződés blokkolása, illetve az Önökkel külön kötött megbízási szerződés hatályba lépése utáni két munkanapon belül.” Mindebből az következik, hogy a bankgarancia alapját további keretszerződés és külön kötött megbízási szerződés képezte. Ezen túlmenően a becsatolt okirat utal egy 60210 számú többcélú hitelkeret szerződésre. Mindezen okiratok beszerzése nélkül kizárólag az alperes által becsatolt okiratok alapján az elsőfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a tényállást mindkét bankgarancia, illetve akár csak az egyik bankgarancia vonatkozásában megállapítsa. Az elsőfokú eljárásban bizonyítási indítványt terjesztett elő az okiratok beszerzésére, ami azonban mellőzésre került.

Nem képezte a bizonyítási eljárás részét az azt igazoló okiratok beszerzése, hogy az alperes a bankgaranciákat a főadósnak vagy a felperesnek mint kedvezményezettnek adta át vagy postai úton küldte meg azokat a főadósnak vagy a kedvezményezettnek. Nem tisztázta az elsőfokú bíróság annak a körülményeit sem, hogy a felpereshez hogyan, kitől vagy kinek az útján jutottak el a bankgarancia nyilatkozatok, amelynek eredeti példányával nem rendelkezik.

A bizonyítási eljárás hiányossága miatt nem tárta fel az elsőfokú bíróság azt az ellentmondást, hogy amennyiben a felperes nem egyezik meg a bankgarancia nyilatkozatokon feltüntetett jogi személlyel, akkor hogyan kerültek hozzá a garancia nyilatkozatok, ha az alperes azokat nem neki címezte és nem számára mint kedvezményezett számára állította ki és adta át vagy juttatta el.

Hivatkozott a Ptk. magyarázattal is alátámasztott töretlen bírói gyakorlatra, hogy a Ptk. 249. §-ából következően a bankgaranciát vállaló pénzintézetnek a garancia nyújtás előtt tisztáznia kell a kedvezményezett személyét. Ezzel kapcsolatban utalt a BH 1993/448 számú eseti döntésben foglaltakra.

Másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban is hivatkozott a BH 1993/448 számú eseti döntésre és különösen az abból kitűnő azon megállapításra, hogy amennyiben az alperesnek a kedvezményezett személyének tisztázása során ellentmondás, félreérthető vagy nem egyértelmű, nem pontos megjelölés jut a tudomására, úgy a félreérthetőségre a figyelmet fel kell hívnia és azt tisztáznia kell. Álláspontja szerint az alperesnek, általa sem vitatottan rendelkezésére állt az alapjogviszonyt igazoló vállalkozási szerződés, amiből a kedvezményezett személye egyértelműen kitűnik.

Hivatkozott arra is, hogy a megbízási jogviszonyban megjelölt adatok nyilvánvalóan nem korlátozódnak az alperes által becsatolt formanyomtatványon feltüntetett adatokra.

Az alapjogviszonyt igazoló vállalkozási szerződés az alperes rendelkezésére állt, amiből az elírás ténye kitűnik. Amennyiben ezt az alperes észlelte, de arra a főadós figyelmét nem hívta fel, illetőleg amennyiben ezt az elírást az alperes sem vette észre, úgy álláspontja szerint megszegte a Ptk. 249. §-ából eredő kötelezettségét a kedvezményezett személyének tisztázására, megszegte továbbá a Ptk. 4. § (1) bekezdéséből eredő együttműködési kötelezettségét. Az alperes magatartása neki felróható volt, nem kellő gondossággal járt el, ezért a Ptk. 4. § (4) bekezdése értelmében saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. A Ptk. 249. §, a Ptk. 199. § és a Ptk. 207. § (1) bekezdésében rögzítettek alapján az alperes egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozata, azaz a bankgarancia nyilatkozat alapján az alperes és a felperes között szerződéses jogviszony jött létre. Az alperes által sem vitatottan a felperessel jogviszonyban álló ... Zrt. bízta meg az alperest a garancia kibocsátására azért, hogy a ... Zrt. teljesítse a felperessel kötött szerződésből eredő kötelezettségét, azaz jóteljesítési garanciát nyújtson. Az eset körülményei a vállalkozási szerződésből deríthetők fel. Ebből egyértelműen az állapítható meg, hogy a ... Zrt. a felperes számára kért és kapott bankgarancia nyújtást és a felperessel létesített vállalkozási jogviszonyból eredő, a jóteljesítési garancia biztosítására vonatkozó kötelezettségét kívánta teljesíteni az alperes útján. Mindezen körülmények kétséget kizáró megállapíthatóságát követően minden alappal megállapítható az is, hogy az alperesnek mint nyilatkozó félnek nem lehetett más az akarata, mint hogy a felperes mint kedvezményezett javára vállalja és adja meg a bankgaranciát.

Álláspontja szerint a bankgarancia vállalására vonatkozó szerződés a Ptk. 249. §-ában szabályozott önálló jogügylet, a garantáló bank által elvállalt feltételekhez igazodik. A garancia kibocsátását követően a főadós már nem rendelkezhet a bank és a kedvezményezett közötti jogviszonyban, azaz a bankgarancia nyilatkozat a garancia alapján történő kifizetést nem tehetné volna függővé a főadós bármilyen nyilatkozatától.

Hivatkozott továbbá a Ptk. 477. § (1) bekezdésében foglalt alperesi kötelezettségre, amely szerint nem tájékoztatta a ... Zrt.-t a felmerült új körülményről, amely az utasítás módosítását indokoltá tette volna.

Hivatkozott továbbá a Ptk. 477. § (2) bekezdésében foglaltakra, amelynek alapján a ... Zrt.-nek alapvető érdeke volt az alperes teljesítése a felperes felé, figyelemmel arra, hogy a ... Zrt. a bankgarancia díját megfizette és az alperes teljesítésének elmaradása esetén a ... Zrt. köteles helytállni.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy az alperes a megbízójával keretszerződést kötött különféle kockázatvállalási ügyletek tekintetében, a bankgarancia kiadására ennek keretei között, egyedi megbízások alapján került sor. A keretszerződés a felperessel szemben fennálló helytállási kötelezettségét nem befolyásolja.

A bankgarancia nyilatkozat postázása tekintetében megerősítette, hogy a kinyomtatott bankgarancia nyilatkozatokat minden esetben a megbízónak adják át és ő továbbítja azt a kedvezményezett részére.

Nem értett egyet a felperes azon állításával és érvelésével, hogy az alperesnek vizsgálnia kellett volna a felperes pontos nevét. A felperes ezen elvárás általános támasztásával vitatja, hogy a bankok vállalhatnak bankgaranciát külföldi kedvezményezettekkel szemben, továbbá tévesen állítja, hogy a bank a bankgarancia elvállalásakor cégkivonatot kért volna a kedvezményezetttről, valamint a felperes által hiányolt gondosság legfeljebb a megbízó által lenne felróható.

A vállalkozási szerződést a bank nem abból a célból igényli, hogy érdemben vizsgálja az alapjogviszonyban résztvevő személyeket, hanem azért, hogy az irat segítse annak megállapítását, vajon milyen típusú garancia kibocsátására van szükség.

A felperes által hivatkozott eseti döntés teljesen más tényállás alapján született, ezért az a jelen esetre nem alkalmazható.

Vitatta azt a felperesi állítást, hogy az alperes és a felperes között szerződés jött volna létre, figyelemmel arra, hogy a bankgarancia nyilatkozat egyoldalú kötelezettségvállalás, melyre a szerződéses szabályok valóban irányadók, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az az egyoldalú nyilatkozatból és a háttérben álló jogviszonyból leszűrhető.

A felperes nem hivatkozhat a Ptk. 477. §-ára, mivel az esetleges banki szerződésszegés tekintetében a felperesnek nincs perbeli legitimációja.

A felperes másodlagos fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban helytelen jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában helyesen állapította meg a Ptk. 249. §-ából következően, hogy a bankgaranciát vállaló pénzüintézetnek a garancia nyújtás előtt a kedvezményezett személyét tisztáznia kell.

A felperes által a fellebbezésében hivatkozott eseti döntés valóban a perbelitől eltérő tényálláson alapul, ahogy arra az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott. Annyiban függ csak össze, hogy annál az esetről a

bankgarancia kedvezményezettjének személye nem volt egyértelműen tisztázva, azaz az, hogy az alperes a bankgaranciát a cégcsoport mint kedvezményezett javára nyitja meg a vételár fizetés biztosítékeként, vagy a két osztrák pénzügyintézet mint kedvezményezett javára a cégcsoport érdekében ún. finanszírozási hitelfedezeti garanciaként biztosítja.

Jelen perbeli esetben azonban az alperes azért tagadta meg a lehívási értesítő alapján a fizetési kötelezettségét, mert álláspontja szerint a bankgaranciában megjelölt kedvezményezett társaság nem azonos a lehívást küldő gazdasági társasággal.

A BH 1998/293 számú eseti döntés jelen perbeli esetre ad iránymutatást, amiben rögzítésre került, hogy a Ptk.-nak a bankgaranciára vonatkozó 249. §-a szerint a garanciát vállaló bank arra kötelezi magát, hogy meghatározott feltételek esetében és határidőn belül a megállapított összeghatárig fizetést fog teljesíteni a kedvezményezettnek. Ebből következik, hogy a bankgaranciát vállaló pénzügyintézetnek a garancia nyújtás előtt tisztáznia kell a kedvezményezett személyét. A bankgaranciát vállaló nyilatkozatnak, tehát a kedvezményezett megjelölését egyértelműen tartalmaznia kell, valamint a kötelezettségvállalás összegszerű terjedelmét és határidejét, mert a bankgaranciát csak az abban kedvezményezettként megjelölt érvényesítheti, az ott meghatározott terjedelemben és határidőn belül. Bár a garancia egy meghatározott főkövetelés biztosítására szolgál és rendszertanilag a Ptk.-nak a szerződést biztosító mellékkötelezettségekre vonatkozó rendelkezései között került szabályozásra, járulékosága a legtöbb vonatkozásban nem érvényesül, lényegében önálló kötelezettségvállalást jelent a garantáló bank és a kedvezményezett között.

A másodfokú bíróság a felterjesztett iratokból megállapította, hogy a 2003. március 23-án kelt „Megbízás bankgarancia kötelezettségvállaláshoz” elnevezésű okiratban a főadós pontos neveként ... Rt., míg az aláírásnál alul a pecséten ... Zrt. szerepel. Amennyiben az alperes a pontos cégnévnek jelentőséget tulajdonít, úgy ezen megbízás alapján nem vállalhatott volna kötelezettséget a bankgarancia kibocsátáshoz.

Nem vitásan a vállalkozási szerződés az alperes rendelkezésére állt. A vállalkozási szerződésben, annak első oldalán megrendelőként a ... Kft. került megjelölésre, míg az utolsó oldalon az aláírásoknál a pecséten helyesen a ... Kft. szerepel. Figyelemmel arra, hogy a vállalkozási szerződésben megjelölt adószám és bankszámlaszám a közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint megegyezik a ... Korlátolt Felelősségű Társasággal, ezért nyilvánvalóan a vállalkozási szerződés első oldalán adminisztrációs elírás történt a név írásánál. A felperes a cégnyilvántartásba történő bejegyzésétől kezdve a ... Korlátolt Felelősségű Társaság nevet viseli, az a 1996. január 1-jén történt cégbejegyzést követően egyszer sem változott. A felperes székhelye a vállalkozási szerződés aláírásakor 2045 Törökbálint, ... szám alatt volt, mely székhely 2006. október 2-i hatállyal változott 2045 Törökbálint, ... számra, azaz arra a címre, ahol a vállalkozási szerződés alapján a munkát kellett végezni.

Téves az az alperes által a fellebbezési ellenkérelmében tett hivatkozás, hogy a bankgarancia nyújtás előtt nem kell tisztáznia a kedvezményezett személyét, csak a bankgarancia lehívásakor. Figyelemmel arra, hogy a kedvezményezett egy gazdasági társaság, ezért a bank az ellenőrzést a közhiteles cégnyilvántartás adataiból rövid időn belül megtehetette volna. Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy mivel az alperes ezt a kötelezettségét megszegte, ezért a Ptk. 4. § (4) bekezdése értelmében saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére nincs ok, mivel a felperes által a fellebbezésében hiányolt iratok a jelen perbeli jogvita elbírálása szempontjából irrelevánsak, ezért az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatban előterjesztett bizonyítási indítványokat megalapozottan utasította el.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a nem vitatottösszegekre tekintettel az alperest a keresetnek megfelelően marasztalta a Ptk. 249. §-a alapján. Az alperes kamatfizetési kötelezettsége a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésén alapul.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a pernyertes felperes javára kötelezte az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felmerült ügyvédi munkadíjból és a felperes által a keresetlevelén lerótt eljárásilletékből álló elsőfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának figyelembevételével, mérlegeléssel állapította meg.

A felperes fellebbezésének eredményességére tekintettel kötelezte az alperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg.

A felperes illetékfeljegyzési jogára és a másodfokú eljárásban történő pernyertességére tekintettel kell az alperesnek a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült eljárásilletéket megfizetnie.

Budapest, 2012. év május hó 3. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitel  l:

b  ros  gi tisztviselő